

Dosarul nr. 2ra-2140/17

Instanța de fond: Judecătoria Cahul – I. Gorlenco,

Instanța de apel: CA Cahul – V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva,

ÎNCHEIERE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă, Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Granici Andrei împotriva lui Vîlcu Damian și Întreprinderii Mixte Companiei Internaționale de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material, moral în urma accidentului rutier și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 24 iulie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de către Granici Andrei, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Cahul din data de 11 aprilie 2016, cu pronunțarea unei hotărâri noi,

C O N S T A T Ă :

La data de 26 septembrie 2014, Granici Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vîlcu Damian și Întreprinderii Mixte Companiei Internaționale de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni (*în continuare ÎM CIA „Transelit” SA*), solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 2 451 euro, a prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 2-3 vol. I).

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că la data de 13 mai 2011, în jurul orei 16:25 a avut loc accidentul rutier cu implicarea automobilului de model Volkswagen Pasat cu n/î xxxxx, condus de șoferul Vîlcu Damian și automobilului de model Mercedes Benz cu n/î xxxxx, condus de șoferul Granici Andrei.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut conducătorul automobilului de model Volkswagen Pasat cu n/î xxxxx, Vîlcu Damian, acțiunile căruia au fost calificate în baza art. 242 alin.(1) Cod contravențional și la 18 mai 2011 prin decizie i-a fost aplicată amendă în mărime de 40 u.c.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 26 septembrie 2011 contestația înaintată de către Vîlcu Damian asupra procesului – verbal de constatare a contravenției și aplicarea sancțiunii s-a respins ca neîntemeiată.

Menționează reclamantul, că în urma accidentului rutier i-a fost cauzat prejudiciu material, exprimat prin deteriorarea automobilului, care conform procesului-verbal de stabilire a defectelor din 24 mai 2011, constituie 2 451 de euro.

Mai invocă, că în afara prejudiciului material, i-a fost cauzat și prejudiciu moral, în mărime de 20 000 lei.

Susține, că cererea prealabilă adresată către Vîlcu Damian și ÎM CIA „Transelit” SA cu privire la restituirea pagubei materiale a rămas fără soluționare.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 11 aprilie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Granici Andrei împotriva lui Vîlcu Damian și IM CIA „Transelit” SA privind repararea prejudiciului material și moral în urma accidentului rutier, compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind depusă tardiv. (f.d. 165-170, vol. I)

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 24 iulie 2017 s-a admis apelul declarat de Granici Andrei. S-a casat integral hotărârea Judecătorei Cahul din 11 aprilie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea s-a admis parțial. S-a încasat de la ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul lui Granici Andrei despăgubirea de asigurare în mărime de 7 190, 50 lei, pentru paguba produsă în urma accidentului rutier din 13 mai 2011 și suma de 1 533, 10 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. S-a încasat de la Vîlcu Damian în beneficiul lui Granici Andrei 2 000 lei cu titlu de despăgubiri ale prejudiciului moral și 353,76 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. (f.d. 248-253, vol. I).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 03 octombrie 2017 ÎM CIA „Transelit” SA a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii instanței de fond. (f.d. 2-6, vol. II)

În motivarea recursului recurenta a invocat dezacordul cu decizia Curții de Apel Cahul din 24 iulie 2017, considerând-o ilegală și care urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) CPC.

Menționează că este greșit argumentul instanței de apel precum că termenul de prescripție curge din data comunicării hotărârii emise de către Judecătoria Cahul din 26 septembrie 2011, pe motiv că legislația din segmentul asigurărilor nu admite suspendarea achitării despăgubirilor de asigurare, asiguratorul fiind obligat să achite indemnizația de asigurare în termenul stabilit de lege.

Susține că Granici Andrei pe parcursul a 3 ani nu a prezentat rechizitele bancare pentru achitarea despăgubirii de asigurare, fiind dispus de timp suficient pentru recuperarea prejudiciului material în mod extrajudiciar.

La fel invocă, că instanța de apel a numit expertiza în lipsa recurentei prin ce i-au fost lezate drepturile de a suplini demersul cu întrebări și reformula întrebări suplimentare.

Consideră că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu probele administrate și dată o apreciere vădit arbitrată Raportului de expertiză, fiind reținut că asiguratorul de răspundere civilă urmează să achite și bara de protecție, însă ulterior indică că această piesă nu se regăsește nici în concluzia expertului și nici în actul de constatare a ÎM CIA „Transelit” SA.

La data de 30 noiembrie 2017 Granici Andrei a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 24 iulie 2017, expediată în adresa recurentului la data de 12 septembrie 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către ÎM CIA „Transelit” SA la data de 03 octombrie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate a recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu poate constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurența și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul, declarat de către IM CIA „Transelit” SA, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Întreprinderea Mixtă, Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas